

ME BAOEIAN ΠΙΣΤΗΝ

Καίμενα προσοχής είναι κατ' ἐξοχήν τὰ ἐπιγραφίζοντα ἐπισημοῦς συνομιλίας. Ἐργατικὴ ὁρμή αὐθάδεια, αὐταρχὰ ἐπιλογὴ, μεγάλῃ φειδωλῇ λέξεων. Εἰς αὐτὴν δὲ τὴν γενικὴν ἀρχὴν ἐπιμελείας, ἀπολύτως πεδαρχημένοι εἶναι καὶ τὸ νόπον ἀνακοινωθέν τῆς Οὐσίας. Ἀν ἔχεις μὲν εἰς αὐτὴν. Ἐχει προχωρήσῃ πολλὴν. Ἐχει ὑπερβῇ τὴν συνήθη περιχαρακωμένην τῆς διπλωματικῆς ἐπινοίας, μὲ τοὺς φραστικοὺς τῆς ἀκκοινοῦς, τὰς περισκέψεις καὶ τὰς προβολὰς ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως. Καὶ ἔχει περᾶν εἰς διατύπωσιν διανοητικῶς—καὶ εὐδαρῶς—ἀσυνήθη. Διὰ τὴν ἀπαιτήσεως, ἡ ὁποία τὸ κατεστάτ' ἀρμονικῶς σύνθετον λογικῶς καὶ καρδιαῶς, μὲ ἔντονον ἤχησιν καὶ ἐκδηλωτικώτατον, ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀκοπῆς, ἔνδιαισιν ἀφ' ὧν. Διὰ τὴν ἀπαιτήσεως, ἡ ὁποία τὸ ἀνεβάζει εἰς περιήγησιν βαρυσχημάντου πολιτικοῦ γεγονότος. Γενεῶντος, προφητικῶς μὲν συνδεθῇ μὲ οὐσιαστικὰς ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ ἀξιοπονήσεις. Ἠράγῃ, καὶ πρῶτον φροῦν, ἀξιοπότηται εἰς ἀνακοινωθέν χωρὶς εἰς τὴν λέξιν θαυμασμός...

Οὐδέποτε κωδωνοκρούσα συνάδευσε τὰς ἐπιτηγὰς τοῦ Ἰκωνοσταντίνου Ἰκαρχαμανλῆ. Ὁ ἔδισος οὐδέποτε ἐκόμπασεν. Ὅπως καὶ οὐδέποτε ἐπιτηθῇ. Μιολόνται, ὑπὸ τὰς θεύλλας, τὰς ὁποίας ἀντιμετώπισεν, ἄλλοι, ποὺ ἔχουν μείνῃ γὰς φουρογυμνασίαι τοῦ ὁρύλου, ὅα ἔχουν καμφοῖ. Διότι εἶναι δημιουργὸς ἐξ ἑδισοσυγκρασίας καὶ ἐκ πεποιοήσεως. Ἰκαὶ πιστεύει, ὅτι ἐκεῖ, ποὺ ὑπάρχει ἔργον, δὲν χρειάζεται οὐδενὸς ἑδῖνος διαφύμιας. Ἐπιβάλλεται ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὅμιλεῖ μὲ τὴν πεισιτοκότητά τῆς μεγάλῃς πράξεως. Ἰκα- τακρυνώνεται μὲ τὴν συνειδήσιν τῆς εὐθύνης, μὲ τὴν πληρότητα τῆς ἀποστολῆς, μὲ τὴν σεμνότη- τὰ τῆς προβολῆς.

Οὕτε καὶ τώρα θὰ δοῖθῃ ἐδικάζουσα ἔμφασις.
Ἐπεδίδλωται ὁμοῦς ἡ ἀναγκώρισις. Διότι ἀπο-
τελεῖ ἀπόκρισιν εἰς ἐπιταγὴν Δικαιοσύνης. Καὶ
ἐνθάρρουν διὰ περαιτέρω πραγματούσης. Καὶ
αὐτὰ ἀντανακλῶν ἐξέθως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν
Λαόν. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός· εἰς τὴν ποτα-

πάθειαν αὐτὴν, διὰ τὴν ὁποίαν, ὅπως τονίζεται, εἶναι ἀνεπιφύλακτος ὁ θαυμασμὸς τῶν Ἀμερικανῶν, εἰσέφερε τὴν εὐθυκρασίαν του, τὸν μόχθον του, τὸν ἔνθουσιασμόν του.

Τώρα αλληθάνεται, ότι ἐδικαιώθη. Καὶ ἀκού-
μωρ, ότι ὑπό τῶν ἡγέτων τῆς ἐθνικῆς ἀνὰθημε-
ροχίας, θὰ εἶναι, εἰς τὸ μέλλον, εὐρύωτερος
καὶ γυνικώτερος ὁ ρόλος του. Ὁ ἰκονιστάντινός
Καραμανλῆς τὸν ἔχει πλησιάζει εἰς τὴν εὐημε-
ριαν, τὴν ὅπου τὸν οὐδ' ὑπεσχέθη. Διὰ τὴν ὁλο-
κλήρωσιν θὰ χρειασθῇ ἀκόμη ἑνταῖς προσπάθει-
σας, καθολικῆς διελήσεως, μόχθου καὶ ἀποφασιστικῆ-
τητος. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως εἶναι πλέον βέ-
βαιον. Διότι υπάρχουν τὰ ἐρείσματα. Ἐπάρ-
χουν εἰς ἔκτεον μεγέθος αἱ προϋποθέσεις. Ἐπάρ-
χουν ἐνεργαί τὰ στοιχεῖα τῆς προόδου καὶ τῆς
ἀκμῆς. Καὶ αὐτὴν τὴν βεβαιότητα καταγράφει,
μὲ τὴν δονουμένην εὐγλωττίαν του, τὸ ἐκδοθὲν
ἀνακοινωθὲν.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
 βλέπομεν εἰς τὸν κόρον ἀντικεινοῦντας καὶ

συμφωνούντας— με μόνην εξαίρεσιν τούς κηδε-
μεινουμένους ἀπὸ τὸν διεθνή κομμουνισμόν.
Ἄν ἤπρεπε νὰ ὑπάρχουν συμπολιτεύομενοί τι
ἀντιπολιτεύομενοι. Ὑπάρχουν—πρέπει νὰ ὑπάρ-
χουν—μόνον Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι χαίρονται
διὰ τὴν περιφανή ἐπιτυχίαν τοῦ Ἰκάρου-
μακλή. Οἱ ὁποῖοι δέχονται τὴν ἀδικτάτην
ἀναγκωρίζομεν νίκην του, ὡς ἱδικήν των
νίκην. Καὶ οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν
σκέψιν των, εἰς τὰς εὐτυχεῖς διαπιστώσεις, ποῦ
ἀσφαλδὸς σημειώνουν νέον σταθμόν, νέαν ἐπο-
χὴν διὰ τὴν ὅσων τοῦ Ἑλλάδος, ἐν μέσῳ τοῦ
Ἑλευθέρου Κόσμου, ἀπαντοῦν μετὰ τὸ ὑπερή-
φανον φρόνημα καὶ τὴν ἰσχυράν πίστιν ἐπὶ τὴν
συνέχειαν. Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἐμπιστεύονται
εἰς τὴν αὔριον, ποῦ ἔχει ἐτοιμάσθαι τὸ πάθος
ἐνὸς πολιτικοῦ ἱερομυθώδους, τοῦ Κωνσταντίνου
Ἰκάρουμακλή. Καὶ ποῦ τὴν κατοχυρώνουν ὁ
πλοῦτος τοῦ νοῦ του καὶ ἡ φλόγα τῆς ψυχῆς του
διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡατρώδους.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΠΑΡΑΣΣΟΜΕΝΗΝ ΑΠΟ ΕΤΩΝ ΧΩΡΑΝ

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΓΕΡΙΑΝ
ΕΠΑΝΕΣΤΑΤΗΣΑΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ
Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΑΛΓΕΡΙΟΥ ΚΑΤΕΛΗΦΘΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΛΕΞΙΠΤΟΤΙΣΤΑΣ

ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΓΑΛΛΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ.- ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ, Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ.- ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΟΡΑΝ ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ.- Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ ΓΟΡΓΩΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΛΓΕΡΙΝΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΡΙΑΣ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΝΤΕ ΓΚΩΛ-ΝΤΕΜΠΡΕ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΗΛΥΣΣΙΩΝ

ΔΑΦΕΡΙΟΝ, 22. Τέσσα-
ρες χιλίοι στρατηγοί οι ό-
ποιοι, έλεγχοις δυνάμει 80
έκπεμπιτων και πιθανώς
άλλω 6.000 ανθρώπων τὸ γαλ-
λικὸν στρατὸν τῆς Ἀλγερίας,
ἤρθησαν σήμερον πρὸς ἐκ-
κέντησιν εἰς τὴν Ἀλγίαν
καὶ ἐπέβησαν τὴν στρατιωτι-
κὴν νύκτα εἰς τὴν πόλιν καὶ

εἰς ἐνδοκλήρον τὸ Ἀλγέριον.
Κατὰ τὰς μέχρι στιγμῆς
πληροφορίας τῆς κυβερνήσεως
τῶν Παρισίων, τὸ πρᾶξιόν
αὐτοῦ περιορίζεται εἰς τὴν πόλιν
τοῦ Ἀλγερίου, ἐνθ' οἱ στρα-
τιωτικοὶ διοικηταὶ τῆς Κων-
σταντίνης καὶ ἄλλων πόλεων
δὲν συμμετέχουσιν εἰς τὴν ἐ-
ξέγερσιν.

εἰς δόλοκληρον τὸ Ἀλγέριον.
Κατὰ τὰς μέχρι στιγμῆς
πληροφορίας τῆς κυβερνήσεως
τῶν Παρισίων, τὸ πραξικόπη-
μα περιορίζεται εἰς τὴν πόλιν
τοῦ Ἀλγερίου, ἐνθ' οἱ στρα-
τιωτικοὶ διοικηταὶ τῆς Κων-
σταντίνης καὶ ἄλλων πόλεων
δὲν συμμετέχουσιν εἰς τὴν ἐ-
ξέγερσιν.

Οι τέσσερες στρατηγοί διά προκηρύξεως πρὸς τὸν στρατὸν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν ζητοῦν νὰ προσχωρήσουν εἰς τὸ πραξικόπημα. Τὸ πραξικόπημα φαίνεται ὅτι ὀργανώθη ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἄλλοτε τῆς Ἀλγερίας Σαλὰμ. Τὸ κίνημα στρέφεται κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ στρατηγοῦ Ντε Γκὼλ διὰ τὴν εἰρηνικὴν διεύθετρίαν τοῦ Ἀλγερίου προβλήματος.

Μετά την έκρηξη του κινήματος **ο ραδιοσταθμός της 'Αλγερίας, μετά αιγνή 20 λεπτών τής ώρας έκ του κανονικού προγράμματος, μετέδωκεν άνακοίνωσιν εις τήν οποίαν άναφέρεται ότι ο στρατός ανέλαβεν έλας τās έξουσίας εις τήν 'Αλγερίαν και τήν Σαχχάρν, φέρει δέ τās υπογραφάς των Σαλά, Ζουί, Σαλέ και Ζελέ.**

‘Η προκήρυξις άναφέρει ότι τō έγγεληρμη άπραγματοποιήθη χωρίς νά ριφθῃ έστω και εις πυροβολισμός.

Κατά την διάρκεια της νυκτός η Γαλλική 'Αλγερία έσπυθη από τών γαλλικών στρατών. 'Όλαι αί μονάδες και τά σώματα συνηνώθησαν και ε-νήμεσαν ομοφώνως. 'Η άστυνομία και η χωροφυλακή άμέσως δράσεις προσεχώρησαν εις τή κίνημα. Οί πολιτικοί και στρατιωτικοί εκπέ-ρσωται υπό 'ακαθεστώς της πρόσδοσης συνέληθησαν. 'Ηβη έλα αι έξουσαι των πολιτικών άρχων περιήλθον εις χείρας τής στρατιωτικής άρχής.

Ἀκολουθῶνς μετεδόθη ἡ διακατὰ τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως διὰ τῆς ὁποίας κηρύσσεται ἡ Ἀλγερία εἰς κατάστασιν πολιορκίας καὶ ἤτις προσθετοί ἐστι τὰ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἀπ' εὐθείας μέρους εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἐγκυκαλίουφειν τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Σαχάρας θὰ συλληφθῶσι καὶ θὰ παραπεμφθῶσι εἰς τὸ στρατοδικεῖον.

Οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὁπότε ἄλλοι ἀπελθόντες ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, ἐκλινοῦσιν ἀμερικανικῶν ὁπλῶν.

εἰς τὴν Ἀλγερίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἀποτάξεως. Ἡ ἂν εἰσέβησις αὕτη ἀπεκροτηθῇ ἐπὶ ῥαγδαίως, ἐκδηλωθεῖσα μὲν ὡς ἀποτάξιππος ἐν ἀποσχεδισμῷ, ὡς δὲ ἐν δυνάμει, ὅσον εἰς τὴν Μητροπολίτικὴν Γαλλίαν ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἀλγερίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22. 'Ο πρωθυπουργός Ντεμπρέ, εὐθύς ὡς ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πραξικοπήματος ἡρώδους τοῦ ταξιδιόντου εἰς Χερσόρρον, δ δὲ ὑπουργὸς τῆς Προεδρίας ἀνεκρίνω-
 χεῖρας τῶν στασιαστῶν, προ-
 ἔθεσεν ἥρωας δι' ἣ ζωὴν τῶν
 δὴν κινδυνεύον. Ἐπίσης ἐγνώ-
 σθη δι' 3 συν)ματὰ ἀλεξιπτω-
 τιστῶν εἰσέλθον εἰς Ἀλγέριον
 καὶ διὰ τὸ κτήριον τῆς Γ. Δι-
 ΕΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν ἄν σελίδα

ὅσοι ἀνατρέφονται εἰς τὰ ἱερὰ
τῆς τοῦ Κρυβᾶ καὶ τὰς θη-
λώσεις τοῦ προδρόμου Κενυέντι
καὶ προσέτιθαι ἐν ἐφ' ὅσον αἱ
«Ἦν. Πολιτεία» ἔχουν τὴν ἀ-
ποψὲν διὰ τὴν ἐπεμείσαντες εἰς τὴν
Κρυβάν θεωρεῖται δικαιολο-
γούμενη.

«Μὰς κατηγοροῦσα διὰ τὰ
γεγονότα τῆς Βουδαπέστης.
Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ αἵματωλοι-

γυμνάσιον, θεοδιδόμενον ὅτι κινδυνεύει ἡ ἀσφάλεια των «Ἦν. Πολιτειῶν, τότε τι βὰ πρέπει καὶ πράξῃ ἡ Ρωσία κατὰ τὸν γειτόνον της ὁ ὅποιο ἀνήκουσεν εἰς τὴν ἄλλην μερίδα τοῦ Δυτικοῦ κόσμου;

«Ἄλλὰ ἡ Ρωσία, προσθεῖτε ὁ Κρούτσεφ, δὲν πρόκει-

σας τὴν Ρουσεμελάιν».

Καὶ καταλήγει:

«Τὰ ἱσχυρὰ κράτη δὲν ἔχουν καμμίαν δικαιοσύνην ἐναντί ἑθνεῖται ἐναντίον μικρῶν κρατῶν».

«Αὐτὴ εἶναι, διερωτᾶται ὁ Κρούτσεφ, ἡ ἠθικὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνος».

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΠΟΥΛΙ

Το μικρό κοριτσάκι εθρίσκε πάντα καινούριους τρόπους να δοκιμάζει την άδυναμία του πατέρα του, ή της γιγαντιάς του. «Η μητέρα σου πάλι καταγγέλει και καί την περιστολή των φορέων την έφημερίδα, τι μέθοδο της αυτή με τη βέργα».

Μά, ή μικρή, είχε κάθε τόσο και από μια καινούρια ε-
πιβίωση, που βομβούσε με φτε-
ρογόνια αρμονικά μέσα στη
μικρή της καρδιά. Στην άρ-
χή, ή κοίταξε ήταν ο παράδει-
σος της. Καί μέσα σ' αυτές,
είχε οτιδήποτε με την τρώγη ή
άγωνα για την απόκτηση πο-
δοβόλατου. Μά, ήθελε ένα πο-
δολάτο αληθινό, με φως, με
κοούβι, με φρένα. «Ένα ποδύ-
λατο, που θάκανε την πλατεία
να στενάζει και να παιδεύει
και ή ίδια πάνω στην εκμύδι-
ση του. Καί το νέο αυτό άνθρω-
πο ποδολάτο χόρευε στη μι-
κή ψυχή σαν άστρινη βροχή».

σάν ἔπαυσαν οἱ πρῶτες ἐνδοιαστικές τρακατούρες, «Καί πῶς θὰ τὸ λέμε;» Τὸ παιδί, χωρίς νὰ σκεφθεῖ, εἶπε: «Τίτριν!» Ἔτσι, τὸ παιδί ἀνέστης τῆς φροντίδας του σπιτιοῦ μὲ τὴν καθαρότητα τοῦ καὶ τὴν ἐννοια τοῦ. Μὰ, ἀρκεῖ νὰ γερῶνεται καὶ αὐτὸ σάν μέλος τῆς οἰκονομίας καὶ καὶ ἡ καταπόνησιν αὐτὴ γίνεται κρῖνον ἀλυσσίδας, ποὺ θέλει κρῖνι τοῦ τὴ μικρὴ φαμίλια καὶ ἀπομένει τὸ τίτριν σὺν τῷ κλουβί καὶ τὸ παιδί μὲ τὴν τρυφερὴ φροντίδα του τὸκράζει μουσικά: Τί...τί...τί! Κί' ἐκεῖνο, μέσα στὰ ἑξάρσια ἡχητικά κωμάρια τῆς παιδικῆς λαχτάρας, ἐστατάριζε, λές κ' ἐξάνοιγε μπροστά τοῦ αἰθούλια. Καὶ τὸ παιδί καὶ τὸ πούλι καὶ τὰ δύο μαζί, ἦταν ἕνα κομμάτι γαλᾶς τοῦ γρονθοῦ ἢ μιᾶ ἀγνία ἡλίου, ποὺ ἰσχυρὰ ἀσπατάριζε.

Μά, μιὰ μέρα, τὸ κλουβὶ ἐσχάστηκε ἀνοιχτοῦ καὶ κτρίνοιο ἐβελόδουλο ἐπὶ τόσκαας. Μέσα στὴν ἄβυσσον αὐτὴ τῆς ἀπείτης

Και μέσα σ' όλες της άλλες
είκόνες της ημέρας, η μικρούλα
κρατάει σάν θάμνο μυστικό της
την απόκτηση του ποδηλάτου.

Ήρθε μία μέρα, λοιπόν, και
το ποδηλάτο. Και ο άστευτος
επιτακτικός της ελπίδας, Ε-
γινε με μιάς ασταμάτητο με-
σό χαράς. Τι όρατο, αλή-
θεια, ποδηλάτο. Δεν τούλει-
νε τίποτα. Και τα μικρά νευρι-
κά χερνάκια πασπάτευαν τα γι-
λιώτερτα μέταλλα με ηδυσά-
νια. Και νόμιζε κανείς, ότι το
κοριτσάκι αυτό των τριών χρό-
νων πλάστηκε για νάναι ελτυ-
χιούμεν.

στην άρσωση αυτή της απελευθέρωσης, ξεσπάβραζε η θύμηση του κανανισμίου, που μόρφασε σάνάφανασμα μύτη την τραγική Ιστορία του τέλους του. Το παιδί έκλεψε την καταστροφή! σιωπή! οπότε η μάχη λήγει, οπότε ο πόλεμος τρώει. Πρώτο μυστικό: ο μπάτος το τίτιν δένει το μαξιλάρι σου τα καλά σπουργίλια! Πέες μου πως θα γυρίσει στο σπιτάκι του για να ζήσει πάλι κοντά μας! Και η μητέρα του υποπτεύει, αλλά θα δει γυρισμό ή που να είναι το τέλος της ιστορίας. Πρώτο το τζάμι με τη μυτούλα του για να τ' ανόισουν. Το παιδί δ' σώπασε στη μέση ενός λυγισμού και κοιμήθηκε. Το δνεύρι του γράφεται κι' όλας στο μελαγχολικό προσώπακι του. Πτεροκόπται κι' αυτό με το τίτιν και παρασέρνεται από δω κι' από κεί, λεύτερο, με ανάλαφρο θόρυβο. Και κυματίζουν μέσα στο δούχτισσμένο στρόβιλο του όνειρου παιδι και πουλί.

Τίποτα δὲν ὑπῆρχε μέσα του, πού να μὴ πιστεῖς στὴν εὐτυ-
χία καὶ νὰ μὴ τὸ σπράχνουν
οἱ αὐτὴ ὅλες τὲς περιπτώσεις δυνά-
μεις του. Τὴ ἔνταση ἀλῆθειας,
πὺρ κρούει μέσα του αὐτὸ τὸ
τρίγωνο κοριτσάκι. Τὴ πλήμμη-
ρα ζωῆς βρίσκεται στὸ μικρὸ
ἀέκιντο σῶμα του. Χέρια, πό-
δια, μᾶτια, ὅλα παρασφύρονται
ἐπὶ ἑνα γοργὸ στρόβιλο, πὺρ
δὲν τὸ κουράζουν ποτέ.

δι' σώπασε στη μέση ενός λυγμού και κοιμήθηκε. Τό θνείρτό του γράφεται κι' ὄλας στό μελαχροινό πρόσωπάκι του. Φτεροκοπάει κι' αὐτό με τὸ τίτινι και παρασέρνεται ἀπὸ δῶ κι' ἀπὸ κεῖ, λεύτερο, με ἀνάλαφο θόρυβο. Καὶ κυματίζουν μέσα στὸν εὐτυχισμένο στρόβιλο τοῦ θνείρου παιδι κι' πουλί.

EYA

Τὸ τότε, ἐξήγγισεν ἕνα πρῶτὸ μὴ μὲν τὰς γυναῖκες τὸ κεφάλαιον, ποὺ ἔπνευε κἀδὲ λεπτὸ ἀπέραντι θέσιν τῇ ζωῇ της. Πεταλοῦσαν τότε τὰ βλεφάρων μὴ τὸ ἀγόνισιν καὶ τὰ μικρὰ χεῖλιν ἀναπαύσαντων κἀδὲ λέγει· «Πατέρα... θέλω ἕνα ποῦλιν ποὺ τὸ κλοῦβι. Ὅα μοῦ τὸ πᾶν πατερούλιν. Καὶ τὸ μικρὸ μελαχροῖνον ποῦρακι, ἐνερὲς πρὸς τὸ ἕνα πλεῖον χαριτωμένα καὶ κρέμαντα ἢ μαῖρες μὴ κἀδὲ τὸν ἀρωστὸν ἡσυχαστὸν ποῦν, τρεψιλλίζοντάς, καὶ ποῖος σκέφτηκε ποτὲ, μὴ χαλὰ τὸ χιτῆρι αὐτῆς τῇ τογαντικῇ μοῦρτῃς, ποὺ ἔπαυε μὲ τὴς καρδιὰς δλόνων; Καὶ πρὸς μὴς κἀδὲ τὸ κλοῦβι μὴ τὸ ποῦλιν τὸ σπῆτι. Καὶ τοῦτ' ἔπειτα τὴ φορὰ, πῆρε τὸ ποῦλιν θέσιν μὴς ὁ δὲ τὸ δικὸν τῆς κόσμου. Μὰ, ἢ ὡμὰ τῇ τῇ ρωτῇ αὐτῆς.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Ο ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΡΗΝΙΣ

Αθηνά

Σάν έρχεται, κάθε χρόνο η γιορτή τ' Αη Γιώργη, πάντα βηματίζον τον διαλεχτό καπετάνιο, τον μεγάλο οπλαρχηγό, και γενικό άρχοντα τών άγώνων της Έλευθερίας, τόν Γεώργιο Καταρσιώκη.

Δέν έρω, αν άλλος άπό τούς άνθρώπους τού 21 συνέδεσε τ' όνομα τού μ' άγιο, όπως ός Καταρσιώκης, ό άπότ' ός Ρούμης με τόν με τόν Αη Γιώργη τόν Καταρσιώκη Άγιο της Χριστιανοσύνης. Όχι ότι είχαν κοινόσ χαρακτήριστικά στοιχεία άγώνων της ζωής τους, ούτε ότι η ήθελαν τη πορεία τού Άγίου Γεωργίου.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Ο ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΡΗΝΙΩΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΓΡΙΑΣ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

συνδυάζει μὴ μὲν ἑπαναποτακ-
 τήν ἰδιουσυγκρασία τοῦ γιου τῆς
 Καλοῦργίας Ἀπλῶν, τοῦ ἐπειτα-
 δια τῆς ζωῆς τοῦ Καραϊσκάκη
 πῆραν χώρα μέσα στὴ γιορτὴ
 καὶ μέσα στὴ νύμφη τ. Ἀγίου.
 Καὶ προπάντων ὁ ῥηϊστικός
 θάνατος ἀνήμερα ἀκριβὸς στὴ
 γιορτῇ του. Κι' ἔτσι ἀπὸ αὐτὸ
 τὸ γεγονότος, πὸ θεωρήθηκε
 μὴ ὅχι ἀπλὴ συγκυρία, ἀλλὰ
 σὰν μὴ ταύτησ τοῦ Ἀγίου
 καὶ τοῦ ἥρωα, ἔφτασε ἀπὸ τὰ
 λόγια πιά τῆς παράδοσης, τῆς
 δημοτικῆς τραγούδι καὶ τ. ἀ-
 νέκμοτος τοῦ 21, να θεωρήσῃ
 σὰν ἕνα καὶ ἐνιαῖο γεγονότος.
 Ἡ γιορτὴ τ. Ἀγ. Γιώργου γιορ-

τῇ στῇ μνήμῃ τοῦ Καραϊσκάκη.
Σήμερα λοιπόν, πού γιορτά-
ζουμε τὸν Ἀπριλιάτικο Ἅγιο
θυμηθήκαμε καὶ τὸν μαυριδερό
κι' ἀδύνατο ὀπλαρχηγό.

Γεννήθηκε περί το Χριστό κι' αὐτός μέσα σέ μία Ἀγίαράφω Μαυροματωμένη τῶν Ἀσσυρίων στί 1780. Μάννα του ἦταν ἡ Εἰρήνη ἡ Καλοσύνη ἀπό τοῦς Διαισκαίους καί Ματοκαλοῦς, τρινης γενιάς σόγια τῆς Ρούμελης. Πατέρας του σδάθηκε τοῦ περασμά ἐνός θεοῦ τῶν βουνοκορφῶν τῆς ἀδελώλτης, τοῦ Ἐλδοκάς, ἐνός κλέφτη, πού ἔαυσε ὀληνημένη τὸν καριφωλίαν στό χέρι. Ποιὸς ὅμως ἦταν; Κανένας δέν ἔμαθε. Σ' ὄνομά του ἔμεινε μυστικός. Τὸν τά μεγαλὰ μυστικὰ τῆς γέννησής καί τῆς δουμοιουργίας τὸν υπερκροῖσμι. Τὸν βῆστικ, στή Σκουλακίαν, μεγαλῶλεμο κλεψτοπούλο, θά

Λέγαμε, ὁ ὀπλარχηγὸς Καραϊ-
σμος καὶ ἔτσι ὑποκοριστικὸ
μαζί μὲ τὸ βαπτιστικὸ του πῆρε
καὶ τὸ ἐπώνυμο Καραϊσκάκης.
Ἀνατίσθηκε στὸ Βοῦνι νὰ
δοῖς ὅσο κανένας ἄλλος, μὰ
μὰ καὶ φιλόπρωτος μαζί. Ἡ φι-
λοδοξία στάθηκε δευτέρη μάν-
να του καὶ τὸν βύριζε μὲ τὸ
γάλα της τὸ ἀψὺ καὶ γλυκό.

Ανατράχκη στο βουνό, να-
νουλίστηκε με τα τραγούδια
της κλειτρούρας, ζωντανέ-
ται από την άδραση του θυμαριού
και του ελατού και γιγαντώνει
όπως ο βελανιδιές, όπως
τα άγριονόρπαρα του βουνών.

Χαρακτήρας άβυσσος, συμ-
πνευμικός, θερμός, περικε-
κρηκτικός. "Ένα μίγμα πονη-
ρίας και εξουσίας. Ρωμιο-
κότα τον χαρακτηριζαριστούν
πρώτο. Ρωμειολίτης πέρα για
πέρα. Στο παρουσιαστικό γι-
άντας πολύ συμπαθής. Μαυρο-
δέματος γι' μάλλον μαυροκί-
νος, χλωμός, με μεγάλα έκτρα-
νιστικά μάτια, που σκορπούσαν
πότε γλυκύτητα ιερωμένου και
πότε ρωτίες έπαναχρόνιου φιλό-

Για τούτο στάθηκε ο Καραϊ-
σκάκης τόσο άστατος και πολ-
λές φορές παρεξηγήθηκε γι' α-
λήθεια. Ήθελαρε μάλιστα στα
πρώτα χρόνια της έπαναστά-
σεως.

Μικρός δέκα πέντε χρονών
παλληκαρόπουλο στο 1795 μπαί-
νει τοχαχτήρας στην αλή του
"Άλη Πασά, άνατμα με τα πρω-
τοπαλληκάρη του καταπαινώ-
ντας συνθημάτων τότε. Κεϊ μέ-
σα μαθαίνει να χειρίζεται το
σπαθί, να ντουφεκάει και να
περνά το βόλι του μέσα στ' α-
κτυλίδι. Στάθηκε ο πιο άντρι-
ωμένος, ο πιο λεβεντιάς δι' ό-
λους τους άλλους. Χίλιες φο-
ρές γινιτώντας να σκορπάει, χίλι-
ες

φορές δοξάστηκε κι' άλλες τό-
σες τιμήθηκε από τον 'Αλφ
Πάρις, ο οποίος τότε ήταν
τόν λάρνερ, τον έκανε δώ-
στον προσκυνητά με κά και δέ-
στασε να τον δέρνει μερούχνα
τόν πάσαλο δεμένο, όταν ή
αντιρωμήνισα κά λούτερη κίνη
ύληρη ζήτουσε να άσποση την
άλυσσίδα που τον έπνιγε σαν

**ΔΙΛΑΘΕΝ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ
Ο ΒΑΥΑΡΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ**

Περί την 11ην π. μ. χθές α-
φίχθη ενάτωθεν, προσηρμένος
εξ 'Αρχαίας 'Ολυμπίας ο πρ-
ωθυπουργός της Βαυαρίας κ.
'Εχατορ.

Ο επίσημος ξένος, αφού έπε-
σθεφθό το Κλάδος, ανεχώρησε
ακολουθούμεν δι' Αίγιον και εκεί-
θεν, μέσω 'Ιτέας διά Δελφούς.

ΔΙΗΛΘΕΝ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

Ο ΒΑΥΑΡΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Περὶ τὴν 11ην π. μ. χθὲς ἀφίχθη ἐνταῦθα, προερχόμενος ἐξ Ἀρχαίας Ὀλυμπίας ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῆς Βαυαρίας κ. Έχαρτ.